

Час звяртацца да «Дзядоў»

Малады паэт Сяржук Мінскевіч прымяркоўваў пераклад паэмы «Дзяды» да 200-годдзя яе аўтара Адама Міцкевіча. Прэзентацыя кнігі адбылася ў Нацыянальной бібліятэцы Беларусі.

«Дзяды» ў Польшчы лічацца галоўным драматычным творам, адзначыла прафесар Эльжбета Смулэк, якая нейкі час працавала паслом Рэспублікі Польша ў Беларусі. Таму зусім нё выпадковая ўвага да гэтага твора, «Дзяды» паспяхова ставіліся польскім тэатрамі. А пераклады паэмы на іншыя мовы свету сталі з'яўляцца яшчэ пры жыцці Адама Міцкевіча. Да цяперашняга часу былі поўныя пераклады «Дзядоў» на французскую, рускую, чэшскую, балгарскую, сербахарвацкую мовы. А беларусы, якія сталі лічыць Адама Міцкевіча сваім паэтам, толькі зараз займелі поўны пераклад гэтай драмы. Першым у гэтай справе стаў Сяржук Мінскевіч. Праўда, браліся перакладаць урыўкі з «Дзядоў» і іншыя беларускія паэты. Напрыклад, Янка Сіпакоў зрабіў такі пераклад у 1969 годзе. Сяржук Мінскевіч тады якраз нарадзіўся. Можа сапраўды нейкі дух «Дзядоў» ад аднаго паэта перадаецца да другога? Нё выпадкова ж працу над перакладам гэтага твора адначасова з Мінскевічам вёў наш вядомы паэт Кастусь Цвірка. Праўда, «Дзяды» ў перакладзе Сяржука Мінскевіча на беларускую мову ўбачылі свет раней.

Двухтомнік выйшаў у сумесным польска-беларускім выдавецтве «Медысонт». Ён змяшчае поўны арыгінал паэмы і люстранны пераклад паэмы на беларускую мову, каментарыі на дзвюх мовах. «Дзяды» — надзвычай складаны, шматгранны твор, у якім адчуваецца беларуская традыцыя еднасці з продкамі, дзе гучыць тэма вялікага кахання, свабоды чалавечага духу, якая проціпастаўлена тыраніі. Пераклад паэмы людзі, якія працавалі над ім, прысвяцілі нашай зямлі.

У нас ёсьць магчымасць паспрабаваць прачытаць Беларусь паводле Міцкевіча, убачыць яе годнаю, шляхетнаю. І сказаць словамі вялікага польска-беларускага паэта: «Жыве мая Радзіма!»

Ларыса ЦІМОШЫК.